

Jeffrey J. Supplements for strength-power athletes. —N.-Y.: Human Kinetics, 2002. — 165 p

9. Segura J. Sports Drug Testing // JEC Scientific Conference: Doping in Sport. / – Website: www.blues.uab.es/olimpic.studies/doping/segura.html, 2003. – P. 1-4.

10. Layden T., Yaeger D, Playing Favorites? An ex-USOC official some athletes were allowed to bend the drug rules, http://sportsillustrated.cnn.com/si_online/scorecard/news/2003/04/15sc/.

Матвиенко М.І. і Кузнєцов О.В.

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ОБГРУНТУВАННЯ ДОСЛІДЖЕНЬ МЕТОДИК ПОЄДНАННЯ РУХОВОЇ ТА РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ ЗАСОБОМ НАВЧАННЯ ГРИ В ШАХИ В ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ РУХЛИВИХ ІГОР

У статті здійснено аналіз основних положень про ігрову діяльність; розкрито сутність понять «мислення», «діяльність»; спроектовані напрями досліджень поєднання процесів розумового та фізичного виховання учнів. **Ключові слова:** діяльність, рухливі ігри, фізичне виховання, шахи, розумове виховання.

Матвиенко М.І. і Кузнєцов О.В. Теоретические аспекты обоснования исследований методик объединения двигательной и умственной деятельности учащихся посредством обучения игре в шахматы в процессе организации двигательных игр. В статье проведен анализ основных положений игровой деятельности; освещена суть понятий «мышление», «деятельность»; спроектированы направления исследований объединения умственного и физического воспитания учащихся.

Ключевые слова: деятельность, двигательные игры, физическое воспитание, шахматы, умственное воспитание.

Matvienko M.I. Kuznetsov O.B. Theoretical aspects of the study research methods combining motor and mental activity of students through learning to play chess in the process of organization active games. The article presents an analysis of the main provisions of games activities; covered are the concepts of "thinking", "activity"; designed research directions association between mental and physical education students. The article describes the views of the authors of psychological and pedagogical literature on the general classification of activities; reveal the structural nature of the interaction of individuals with the environment, the formation of goals, choice of means in the manifestations of motives for physical and mental activity. The work shows the influence of play in child development and justifies the Expanding the concept of "thinking" The importance of basic scientific research areas of human thought. interplay of mental and physical activity. Based on these aspects, the article explores the importance of learning to play chess in the development of children's thinking; guidelines given initial phase of training and professional concepts shows the contents of "chess line", "typical mobility figures", "real mobility figure", "available right" ect.

Key words: activity, active sports, physical education, chess, intellectual education.

Вступ. Дослідження впливу навчально-виховного процесу на гармонійний розвиток учнів середніх загальноосвітніх навчальних закладів актуальна проблема епохи підвищення вимог до кардинальних змін освітніх технологій, підвищення інформаційного навантаження, зниження об'єктивної необхідності в досягненні високого рівня фізичної підготовленості для існування в сучасному соціальному середовищі. В умовах сьогодення дослідження єдності свідомості та діяльності через пізнання внутрішніх, психічних явищ у відповідності зовнішнім їх виявленням у вчинках, поведінці, мовленні, рухах, жестах та інших реакціях виявляється провідним принципом наближення до об'єктивності наукових пошуків [4, с. 77]. До завдань розумового виховання фахівці відносять процес формування в учнів правильного уявлення про навчання як складний процес, пов'язаний з постійним напруженням волі, необхідністю долати труднощі, виробляти в собі такі позитивні якості, як працелюбство, дисциплінованість, високу свідомість, відповідальне ставлення до праці [3, с. 61]. Основними завданнями фізичного виховання, на думку авторів науково-педагогічної літератури, є сприяння фізичному розвитку людини, вироблення позитивного впливу на закріплення моральних і вольових рис характеру, виховання таких якостей особистості, як організованість, свідомо дисципліна, наполегливість у процесі долаття перешкод, витривалість, мужність та ін. [3, с. 65]. В.С. Лозниця зазначає, що навчання приносить задоволення й насолоду, якщо воно творче, вміло кероване викладачем і самокероване учнем [3, с. 61]. Зазначені аспекти, за нашими спостереженнями, знаходять свій практичний прояв через включення в навчально-тренувальний процес розвитку рухових здібностей дітей, завдань формуючих процесів навчання гри в шахи. За ініціативою ЮНЕСКО спеціальні комісії спостерігали декілька груп дітей, в яких попередньо був виявлений однаковий рівень інтелектуального розвитку. В стандартну програму шкільного навчання експериментальної групи були додатково включені уроки гри в шахи. Після тестування, виявлено швидкість інтелектуального реагування у експериментальної групи на порядок вищою, ніж у контрольної групи, в якій діти навчалися за традиційною програмою [1, с. 7]. Аналіз психолого-педагогічної літератури свідчить про те, що предметом наукового пошуку науковців являлись: процеси формування потреб учнів до фізичного виховання і самовдосконалення (Н.В. Алябєва, В.А. Беляєва, М.Я. Вилєнський, А.П. Внуків та ін.); самосвідомість особистості, її мотиви, установки, ціннісні орієнтації (В.А. Бауєр, Б.І. Новіков, Р.С. Сафін та ін.); освітньо-виховний потенціал навчальної дисципліни (А.Г. Горшков, Г.С. Мокієнко, П.І. Ключник, В.І. Старшинов та ін.). На підставах аналізу педагогічної, психологічної літератури, літератури з фізичного виховання і спорту, ми схильні відзначити, що проблема розумового та фізичного розвитку учнів загальноосвітніх навчальних закладів широко освітлена авторами. Але проблеми вивчення теоретико-методичних питань щодо дослідження взаємовпливу динаміки розвитку розумових та

фізичних здібностей дітей через засоби включення навчання гри в шахи в організацію рухливих ігор у науково-педагогічній літературі не освітлено. У вивченні процесів взаємовпливу розумової і рухової активності учнів та теоретичного і методичного обґрунтування педагогічних технологій ефективності навчально-виховного процесу проявляється новизна та актуальність даного дослідження.

Робота виконана відповідно до плану НДР Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова.

Формулювання цілей роботи. Метою дослідження було з'ясування напрямків теоретичного обґрунтування дослідження ефективних методик навчання гри в шахи в процесі організації рухливих ігор та розкриття змісту понять в обґрунтуванні такої діяльності. **Основні завдання дослідження:** Провести аналіз психолого-педагогічної літератури, літератури з фізичної культури та інформації з мережі Інтернет щодо уточнення понять «діяльність», «мислення». Здійснити апробацію способів навчання гри в шахи з одночасним та інтервальним включенням дітей у рухову діяльність.

Результати дослідження. В.С. Лозниця відзначає, що «особистість формується в умовах конкретно-історичного існування людини, в діяльності [3, с. 59]. Фахівці стверджують, що «діяльність людини характеризується свідомістю і цілеспрямованістю» [4, с. 77]. У задоволенні своїх потреб особа взаємодіє із середовищем, формує свої цілі і під впливом мотивів, обирає засоби їх досягнення, виявляючи *фізичну та розумову* активність. «Свідомий характер людської діяльності виявляється в її плануванні, передбаченні результатів, регуляції дій, прагненні до її вдосконалення» [4, с. 77]. С.Д. Максименко визначає діяльність людини як «свідому активність, що виявляється в системі дій, спрямованих на досягнення поставленої мети» [4, с. 77]. В мотивах діяльності та поведінки людини, автор вбачає генетичні зв'язки з органічними та культурними потребами особи. А спонукати до діяльності можуть потреби, що на думку науковця класифікуються на матеріальні (потреби в одязі, їжі, житлі) та духовні і культурні (пізнавальні, суспільно-політичні, естетичні) [4, с. 78]. З огляду на мету, зміст та форми С.Д. Максименко узагальнює класифікацію діяльності на : гру, навчання та працю. Ігрову діяльність автор відносить до основного засобу пізнання дитиною зовнішнього світу, відображення його у формі відчуттів, сприймань, уявлень, що створює основну форму виявлення активності дитини [4, с. 88]. В психології вважається, що в «іграх не тільки виявляється, а й формуються всі психічні процеси та властивості дітей, спостережливості, уважності, вдумливості, наполегливості, сміливості, рішучості, уміння, навички, здібності. В ігровій діяльності відбувається не тільки психічний, а й фізичний розвиток дітей, розвивається фізична сила, спритність, швидкість і точність рухів» [4, с. 77].

Фахівцями теорії та методики фізичного виховання і спорту широко освітлені принципи, форми, засоби та методи організації спортивних та рухливих ігор, їх виховне та навчальне значення. О.В. Тимошенко, Р.М. Мішаровський і В.Я. Махов зазначають, що «для рухливих ігор характерні активність і самостійність гравців, колективізм дій і безперервна зміна умов діяльності. Дії гравців підпорядковані певним правилам, які регламентують їхню поведінку і стосунки, полегшують вибір тактики дій і керівництво грою». Автори наголошують, що «Основа рухливих ігор – активні творчі рухові дії, вмотивовані сюжетом (темою, ідеєю), частково обмежені правилами» [6, с. 9]. З точки зору на класифікацію ігор, фахівці виокремлюють три основні групи: творчі ігри, рухливі та спортивні [6, с. 6]. З огляду на таку класифікацію, в нашому баченні, гру в шахи можна віднести до творчих та спортивних ігор (в контексті використання змагальності), а включення навчання шаховій грі у організацію рухливих ігор має збагатити мотиваційні та когнітивні компоненти залучення дітей до активного та гармонійного розвитку та збагатити рухову формацію такої діяльності. С. Б. Губницький, М.Г. Хануков, С.А. Шедей підкреслюють, що гра є невід'ємною формою діяльності; гра необхідна дітям як засіб задоволення органічної потреби в самовираженні і моделюванню соціальних відносин [1, с. 6]. Автори зазначають, що в шахах важливий не тільки результат, а й сам інтерес до процесу гри як до шляху, що осяяний прагненням до перемоги. Цей шлях має виховне значення рухом в досягненні поставленої мети, зародженням замислів, передбаченням небезпечних ситуацій, відповідальності за ризик самостійного прийняття рішень [1, с. 4].

Шахи виховують у дітей самообладання, розвивають здібність зосередитись і контролювати свої дії. Фахівці підкреслюють, що шахи розвивають *мислення*, яке нейтральне по відношенню до добра і зла, вони виступають як морально-виховний урок чесного спортивного протистояння [1, с. 7]. В.Є Жеребкін називає мислення властивістю матерії, що не існує окремо, а є функцією людського мозку [2, с. 7]. Автор визначає мислення як опосередковане чуттєве пізнання, що виникає на основі відчуттів як переробка чуттєвого матеріалу. Науковець підкреслює, що « мислення відображає не тільки властивості, безпосередньо дані у відчуттях і сприйняттях, а й такі ознаки, сторони, зв'язки предметів, котрі виявляються безпосередньо розумом [2, с. 9]. М.Г. Торфул зазначає, що «мислення, як складний феномен, є предметом вивчення багатьох наук – гносеології, психології, кібернетики, мовознавства та ін.» [7, с. 10]. Автор розкриває сутність основних наукових напрямків дослідження мислення людини : 1) «гносеологія досліджує питання відношення мислення до буття, його виникнення і розвиток, взаємозв'язок з чуттєвим ступенем пізнання, проблему істинності тощо»; 2) «психологія вивчає мислення стосовно тих причин і умов, які забезпечують нормальне функціонування і розвиток мислення в індивідуальному розвитку людини, вплив на мислення емоцій, волі та інших психічних явищ»; 3) «кібернетика вивчає мислення шляхом моделювання його у вигляді спеціальних схем, за допомогою яких здійснюється сприйняття, запам'ятовування і переробка інформації з метою її ефективної передачі»; 4) «фізіологія вищої нервової діяльності досліджує мислення з боку матеріальних процесів, які протікають у клітинах кори головного мозку (нейронах) і становлять собою його фізіологічну основу» [7, с. 11]. Психологи визначають мислення як « процес опосередкованого та узагальненого пізнання людиною предметів і явищ об'єктивної дійсності в їхніх істотних властивостях, зв'язках і відносинах» [3, с. 146]. Як зазначає В.Є.Жеребкін : «Мислення бере у предметів і явищ загальне, суттєве і відокремлюється (абстрагується) від другорядного, несуттєвого. Порівняно зі сприйняттям і уявленнями мислення дає змогу глибше й повніше пізнати об'єктивний світ, розкрити найважливіші, найістотніші сторони, зв'язки й закономірності дійсності» [2, с. 10]. В.С. Лозниця підкреслює, що «Мислячи, людина пізнає те, чого вона не може безпосередньо сприймати і уявити; доходить до розуміння суті явищ світу, формує поняття про них і практично оволодіває ними» [3, с. 146].

Розумові дії фахівці психології класифікують на: 1) аналіз як розчленування в думці предмета, явища або поняття і вирізнення окремих його частин, ознак або властивостей [3, с. 146]; 2) синтез як поєднання в думці окремих елементів,

частин, ознак у єдине ціле [3, с. 146]; 3) порівняння – як встановлення подібності й несхожості між предметами або явищами дійсності [3, с. 146]; 4) абстрагування як відволікання від несуттєвих ознак і виокремлення самих лише суттєвих особливостей групи предметів або явищ [3, с. 146]; 5) узагальнення як продовження і поглиблення синтезуючої діяльності мозку за допомогою слова [4, с. 141]; 6) класифікацію як виокремлення особливостей предметів та явищ і групування їх за видовими, родовими та іншими ознаками [4, с. 141]; 7) розуміння як пізнання зв'язків між предметами і явищами, що переживаються як задоволення пізнавальної потреби [3, с. 147]. М.Г. Торфул визначає мислення як деяке духовне явище, характеристикою якого виступає логіка [7, с. 8]. А мислення, яке чітко визначене, послідовне, несуперечливе, доказове є, за твердженням автора, логічним. На думку фахівців «логіка вчить правильно міркувати, не припускати логічних помилок, відрізнити правильні міркування від неправильних» [7, с. 12], а науку як таку, що «досліджує форми думок та їх поєднань, відволікаючись від конкретного змісту цих думок» [7, с. 13]. Аспекти теоретичного обґрунтування методик навчання учнів загальноосвітніх навчальних закладів умінь та навичок гри в шахи вимагають створення педагогічних умов щодо формування уявлення у дітей про функціональні можливості переміщення шахових фігур, правила спортивного протистояння, зміст основних понять, які їх обґрунтовують. С. Б. Губницький, М.Г. Хануков, С.А. Шедей визначають гру в шахи як гру в якій змагаються, протистояють два суперника, що по чергово переміщують шахові фігури на шаховій дошці в умовах визначених правил [1, с. 16]. Автори зазначають, що для того, щоб досягнути першого рівня майстерності гравцю необхідно отримати уявлення про суттєві властивості основних належностей і знати правила гри; отримати початкове уявлення про зміну в процесі гри цінності фігур та оволодіти найпростішими способами досягнення головної мети шахової гри [1, с. 17].

Так, для першого етапу навчання, дітям необхідно усвідомити, що шахова дошка є квадратом, який розмежований на 64 клітини (поля). Для полегшення орієнтації на шаховій дошці клітини мають світлий (поля білого кольору) або темний колір (поля чорного кольору). Фахівці відзначають, що в змаганнях традиційно розміщують дошку між суперниками так, щоб ближнє кутове поле зліва від кожного гравця було чорного кольору [1, с. 18]. Формування у учнів уявлень просторових характеристик шахової дошки вимагає уточнень та засвоєння змісту понять: 1) «вертикаль» як ряд полів, що починаються і закінчуються на граничних полях дошки і послідовно поєднуються в одну лінію від суперника до суперника; 2) «горизонталь» як поперечний ряд полів, що послідовно поєднуються прямою лінією та починаються і закінчуються на крайніх полях; 3) «діагональ» як прямий ряд полів, що послідовно межують тільки кутами та починаються і закінчуються на краях дошки; 4) «шахова лінія» як ряд полів, що послідовно межують, а центри яких можливо поєднати одним відрізком прямої геометричної лінії; 5) «сусідні поля» як поля, що межують сторонами або кутами; 6) «центр» як група з чотирьох центральних полів [1, с. 20]. В уявленні учнів про шахову гру та для процесу формування умінь оперувати функціональними можливостями фігури необхідно створити педагогічні умови для усвідомлення типів фігур та їх характерними класифікаційними можливостями. С. Б. Губницький, М.Г. Хануков, С.А. Шедей вважають, що головним уявленням про шахову фігуру є виконання її ролі у шаховій дії на шаховій дошці [1, с. 24]. За означенням фахівців, кожна фігура належить до одного з шести типів шахових фігур: король, ферзь, тура, слон, кінь, пішак. На початковому етапі навчання, для послідовного формування умінь та навичок гри в шахи важливі для усвідомлення дітей такі поняття: «хід» як завершене переміщення якої-небудь фігури з одного поля на інше по визначеній траєкторії; «траєкторія переміщення фігури» як відрізок геометричної прямої лінії, що з'єднує центр поля де розміщена фігура з центром поля, на яке гравцю надано право її перемістити одним ходом; «рухливість фігури» як здатність фігури переміщуватись по визначених траєкторіях на ті або інші поля. Після усвідомлення дітьми змісту вищезазначених понять створюються умови для розуміння наступних: «типова рухливість фігури» як кількість полів на будь-яке з яких фігура могла б переміститись якби діяли тільки загальні обмеження; «реальна рухливість фігури» як кількість доступних фігурі полів; «доступне поле» як поле, на яке фігура може переміститися, якщо діють і загальні і ситуаційні обмеження [1, с. 35].

ВИСНОВКИ

Таким чином, з огляду на зазначену авторами фахової літератури актуальність включення у навчально-виховний процес ігрової діяльності, використання всіх її класифікаційних характеристик [6, с. 6]; наголошення на властивості впливу ігрової діяльності на гармонійний і творчий розвиток дітей, ми схильні відзначити, що використання технологій поєднання розвитку розумової та фізичної активності дітей є актуальними питаннями інновації педагогічного впливу. Це розширює можливості спектру дослідницьких напрямів: 1) в дослідженні формуючих процесів логічного мислення учнів; 2) в дослідженні впливу фізичного навантаження на особливості та характеристики мислення; 3) в дослідженні впливу процесів мислення на тактичну підготовленість спортсменів; 4) в дослідженні психологічних аспектів процесів мислення та психології спортивної підготовки та ін. Такі напрями дослідницьких проблем, в нашому баченні, можливо вирішувати засобом включення в ігрову рухову діяльність учнів навчальних процесів по формуванню умінь та навичок гри в шахи.

ПЕРСПЕКТИВИ. Обґрунтувати методики навчання гри в шахи засобами методології теорії і методики фізичного виховання і спорту, логіки, психології та ін.

ЛІТЕРАТУРА

1. Губницький С.Б. Полный курс шахмат. 64 урока для новичков и не очень опытных игроков. [С.Б. Губницький, М.Г. Хануков, С.А. Шедей]. – Харьков : Фолио; М.: ООО «Фирма «Издательство АСТ», 2000. – 544 с. : ил.
2. Жеребкін В.С. Логіка: [Підручник]. – 9-те вид., стер. – К. : Т-во «Знання», КОО, 2006. – 255 с.
3. Лозниця В.С. Психологія і педагогіка : основні положення. [навчальний посібник для самостійної вивчення дисципліни]. – К. : «Екс об», 1999. – 304 с.
4. Поляк О.І. Вчиться грати в шахи /О.І. Поляк і Ю.В. Николаєвський. – К. : Вид-во дитячої літератури, 1973. – 167 с.
5. Тимошенко О.В. Основи теорії та методики викладання спортивних і рухливих ігор: [навчально-методичний посібник]. /О.В. Тимошенко, Р.М. Мішаровський, В.Я. Махов. – К., 2003. – 2013 с.
6. Торфул М.Г. Логіка : [Посібник для студентів вищих навчальних закладів]. – К. : Видавничий центр «Академія», 2003. – 368 с. (Альма-матер)

7. Lubysheva L.I. Teoretiko-metodologicheskoe obosnovanie fizicheskogo vospitaniya studentov / L.I.Lubysheva, G.M.Gruznyh // Teoriya i praktika fizicheskoy kul'tury. – 1991. – № 6. – S. 9-12.
8. Makhov V.Ya. Teoriya i metodyka navchannya rukhlyvykh i sportyvnykh ihor : [navchal'no-metodychnyy posibnyk]. – K. : IZMN, 1996. – 160 s.
9. Stoljarov V.I. Aktual'nye problemy istorii i filosofsko-sociologicheskoy teorii fizicheskoy kul'tury i sporta / V.I.Stoljarov. – M.: GCOLIFK, 1984. – 103 s.

Парчевський Ю.М.
Державний університет телекомунікацій, м. Київ

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ ПСИХОФІЗИЧНОЮ ПІДГОТОВКОЮ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті змістовно наводиться обґрунтування цільової спрямованості, концепція і зміст педагогічної технології управління психофізичною підготовкою студентів технічних вищих навчальних закладів до майбутньої професійної діяльності.

Ключові слова: педагогічна, технологія, управління, психофізична, підготовка, студенти, вищий навчальний заклад, майбутня, професійна, діяльність.

Парчевский Ю. Н. Теоретические основы педагогической технологии управления психофизической подготовкой студентов к профессиональной деятельности. В статье подробно излагаются обоснование целевой направленности, концепция и содержание педагогической технологии управления психофизической подготовкой студентов технических высших учебных заведений к будущей профессиональной деятельности.

Ключевые слова: педагогическая, технология, управление, психофизическая, подготовка, студенты, технический, высшее учебное заведение, будущая, профессиональная, деятельность.

Parchevs'kyi Y. Theoretical principles of pedagogical technology of management psychophysical preparation to professional activity. In the article a ground over of having a special purpose orientation, conception and maintenance of pedagogical technology of management psychophysical preparation of students of technical higher educational establishments, is richly in content brought to future professional activity. The problem of development of personality in professional industry acquires an all greater sharpness in connection with that among the objective circumstances of realization of activity results of general and professional socialization, and also those that does not behave directly to her, in a great deal determined by a social, political, economic vagueness, ecological terms, by the features of educational activity and others like that. Problem of personality and professional development through self-determination, feeling of the originality and individuality in a profession, self-knowledge and self-education is a specific feature of development of subjectivity in youth age, without that there is the impossible forming of personality of new type. Special interest factors and terms acquire in the period of intensification and disbalance of modern terms of vital functions, that it is possible to use with the aim of professional development of student young people, in particular indexes of health and attitude toward the healthy way of life. The applied aspect of this problem is a necessity of forming of consciousness and behavior, that answers the requirements of maintenance and strengthening of health as a fundamental factor of creative longevity that determines subjective prosperity in the field of professional. It requires opening of mechanisms of forming of the recreational activity, sent to the healthy way of life, features of transformation of her structure on the different stages of professional socialization, and also location of health, in the system of other psychophysical and social formations of personality, correlations, reason-consequences relations.

Key words: pedagogical, technology, management, psychophysical, preparation, students, higher educational establishment, is future, professional, activity.

Актуальність. В останні роки багатьма дослідниками робиться спроба переглянути концепцію ППФП що нині склалася, пов'язавши її з формуванням не окремих професійно важливих якостей і навичок (ПВЯ і ПВН), а в цілому професійної культури особистості і конкретно її підструктури – професійної фізичної культури [1, 2, 3]. Разом з тим практичної реалізації концепції, що висувається заважає декілька чинників. Головний з них – відсутність чіткої уяви про сучасну динамічну структуру професійної фізичної культури професіонала і, як наслідок, – дієвої методології і технології її формування. Підготовка до трудової діяльності є тривалим за часом і багатокомпонентним процесом. Вітчизняні класифікатори описують понад 18 тис. професій. Щорічно виникають десятки нових професій, деякі професії зникають назавжди. Реформа системи вищої освіти передбачає перехід освітніх закладів системи вищої професійної освіти на третє покоління освітніх стандартів із двоступеневою системою. Науково-педагогічні працівники, які займаються навчанням молодих людей, говорять про тенденції до полі професіоналізму, зростання вимог до психічної сфери людини і адаптаційним механізмам, що лежать в основі професійного здоров'я, зміни структури фізичних якостей у професійній готовності. Відмічаються й інші причини, які свідчать, що реальна система фізичного виховання не в повній мірі забезпечує досягнення психофізичної готовності до професійної діяльності і вимагає подальшого удосконалення [4, 5, 7].

Мета роботи – визначити сучасну концепцію і функції ППФП, виходячи із уявлення про професійну фізичну культуру (ПФК) професіоналів телекомунікацій і інформаційних технологій та її значення у забезпеченні їх діє спроможності.

Згідно цієї мети були визначені **завдання:** уточнити уяву про професійну фізичну культуру, усіх її компонентів, виявити її вплив на фізичну діє спроможність і на цій основі визначити увесь комплекс сучасних завдань ППФП, загальні